

[PODPOMOŻYCIELKA *sb f*

A sg podpomóżycielkę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ta, która pomaga, wspiera; przen [czego]: który [*Merkuryjusz mędrzec*] tak mówi: Rozumna myśli oná Bóg/ żywot y iáśność w łobie máiąc/ vrodził logon/ to ieft fłowo/ iákoby drugą myśl/ podpomóżycielkę wżytkiego. *BiałPos I 83 (Linde)*.

KW